

ПРОЗИВНИК АУТОРА¹

ВРЕМЕ ПРОШЛО, ВРЕМЕ САДАШЊЕ

Гојковић Јаворка (Бољевац, 1962)

Новинар. Детињство и рану младост провела је у подртањском селу Мирово. Школовала се у родном селу, у Бољевцу, Бору и Београду. Од 1988. године запослена је у Културно-образовном центру Бољевац, где је ангажована на пословима информисања, односа са јавношћу и културе. Текстовете и прилоге објављивала је у штампаним и електронским медијима. Била је сарадник и уредник подлистка “Бољевачка хроника“ у регионалном листу „Тимок“, дописник Радио Бора, Радио Зајечара, Тимочке телевизије у Зајечару, Радио телевизије Бор, сарадник некадашњих дневних новина „Експрес политика“ и Радио Београда II програма. Живи у Бољевцу.

Петровић Биљка (Бачевица, Општина Бољевац, 1961)

Магистар социологије културе. Након завршене гимназије, дипломирала је журналистику и магистрирала на катедри за социјологију културе на Факултету политичких наука у Београду. У Културно-образовном центру у Бољевцу ради од 1993. године. У оквиру семинара Министарства културе Р. Србије и Француске Амбасаде, изабрана је за студијски боравак у Француској 2002. године, а након тога и за учешће у тиму Министарства културе за израду стратегије у оквиру пројекта “Мозаик”. Била је руководилац пројекта “Бољевац – Кулин добар пријатељ и сусед” и “Ткачница Бољеац”. Написала је низ драмских текстова које је АП “Звезда” извела на многим аматерским и професионалним сценама: “Бољевачка чаршија” (поводом 120 година од проглашења Бољевца варошицом), “Небеска правда и земаљско плаво” (поводом 170 година правосуђа источне Србије – представа је премијерно изведена на сцени Позоришта “Зоран Радмиловић”), “Кротка” и “Злочин (ни)је казна” по мотивима Ф. М. Достојевског. Данас, као уредник програма, а у неком ранијем периоду, као руководилац установе (2006-2010), Биљка Петровић сведочи и бележи књижевна и уметничка достигнућа појединаца који су својим деловањем карактерисали културни живот у Бољевцу.

Драгоћић Драгана (Бољевац, 1979)

Историју уметности дипломирала је на Филозофском факултету у Београду. Средњу уметничку школу “Ђорђе Крстић” завршила је у Нишу, на смеру сликарства. Излагала је на многим самосатлним и групним, међународним изложбама. Учесник је многих ликовних колонија и селектор ликовне колоније “Бољевац”. Аутор је књиге “Бољевац у Тимочкој буни - заборављени устаници” издате 2013. године. Добитник је Септембарске награде, највишег признања које Општина Бољевац додељује својим грађанима, за допринос развоју културе, 2009. године. Током школске 2007/2008. године радила је као професор у Дому ученика Средње пољопривредне школе у Шапцу. Од 2010. године ради као кустос у Музеју “Тимочке буне” и Галерији Културно-образовног центра у Бољевцу.

Стефановић Стеван (Параћин, 1982)

Свештеник. Своје порекло везује за Мали Извор и Криви Вир, те им се стално враћа спајајући путеве Србије којима пролази са људима које среће. У његовом књижевном раду су профано и сакрално усаглашени, увезани. Бољевачки основношколци су се сусрели са свештеником Стеваном пролећа 2022. године и чули причу о његовом “Змају са Ртња”. А љубитељима класичне књижевности представљена је студија “Богословље Достојевског”.

Маринковић Радољуб Раде (Бор, 1969)

Одрастао у Бољевцу. Глумац бољевачког Аматерског позоришта “Звезда”. Већ 21-у годину живи у Бабушници, родном месту свога оца. Ради у Дому културе Бабушница. Аутор је многих представа и других програма из области културе; ликовни уметник, сликар. Душом је и даље везан за Бољевац и Бољевчане. Покретач је многих хуманитарних акција и заговорник истине и искрености.

1 У Прозивнику су истакнути биографски подаци аутора у оном обиму и појединостима како су то сами аутори желели уз, понегде, слободан коментар и избор уредника.

НЕЗАБОРАВ

Гост рубрике: Орлић Милан (Панчево, 1962)

Књижевник, филозоф, научни истраживач. Објавио: “О не/стварном” (причороман, Београд, 1987); “Момо у поларној ноћи” (поетски роман, Београд, 1992); “Из поларне ноћи” (песме, Београд, 1995); “Записи из поларне ноћи” (есеји, Београд, 1997); “Бруј миленија” (песме, Београд, 1998); “Панчево варош на крај света” (монографија, Панчево, 2005); “Град пре него што усним” (песме, Панчево, 2005); “Жудња за целином” (песме, Панчево, 2009); “Ardent desir d' unite” (песме, Париз, 2013); “Панчево варош где се Дунав улива у Тамиш” (монографија, Панчево, 2015); Андрић, Црњански, Пекић: деконструкција структуре српског (пост)модернистичког романа. Његова поезија и есеји преведени су на двадесетак језика и објављивани у најпрестижнијим светским часописима. О његовом стваралаштву написано је стотинак текстова у Србији, региону и свету. Награде: “Милан Ракић”, “Бранко Миљковић”, “Исидора Секулић”, “Просветина награда”, “Печат вароши сремскокарловачке”, Плакета “Мермер и звуци”, “Пегаз”, “Кондир Косовке девојке”, “Награда Градске библиотеке Панчево”, међународна награда “Златни прстен” (Скопље). Докторирао на Универзитету Монаш у Мелбурну. Предавања држао на универзитетима у Прагу, Брну, Гдањску, Познању, Вроцлаву, Ополу, Кракову, Букурешту, Мелбурну, на Сорбони, Београду. Председник Одбора за међународну сарадњу Удружења књижевника Србије (2001-2005) и Фонда “Исидора Секулић” (2001-2003). Уређивао часопис “Књижевност” и ревију за дигиталну уметност и културу “Свеске-ArtTech”. Главни уредник часописа “Свеске” и уредник у издавачкој кући “Мали Немо”. Живи у Панчеву.

Тасић Живомир (Алексинац, 1953)

Дипломирани економиста, средњошколски професор у пензији, оснивач бољевачког Друштва за промоцију науке, културе и уметности “Источник”, аутор многих етнографских изложби и романа “Ветрови заборавава”. Маја 2022. године разоткривали смо у разговору са аутором судбину Даринке, учитељице у Кривом Виру, трагично настрадале супруге Војислава Илића Млађег. Дух Живомира Тасића, о чему сведочи његов животни рад који у својој величини још није представљен јавности, посвећен је човеком трајању – незабораву. У тренутку припреме овог издања “Ртањских искри”, траје промоција његовог новог романа “Нема смрти за професора Драгина”.

Пауњеловић Филип (Оснић, Општина Бољевац, 1945)

Учитељску школу и Педагошку академију завршио је у Неготину, а Вишу економску у Београду. Радио је као наставник разредне наставе, потом у Територијалној одбрани општине Бољевац и Културно-образовном центру у Бољевцу. Прикупљањем обичајне и музичке грађе бави се од почетка радног века. Неговање, интерпретација и извођење народних игара Црноречја његова је животна преокупација. Своје радове из области фолклористике објављивао је у часопису “Развитак” и другој периодици. Аутор је студије “Традиционална култура Влаха Црноречја”.

Живановић Бранислава (Београд, 1958)

Дипломирани дефектолог-олигофренолог. Има тридесет седам година радног искуства у просвети. Професионални век је провела у раду са децом са сметњама у развоју и аутизмом. Једна је од пионира укључивања деце са аутизмом у манифестације у широј друштвеној заједници. Њен мото је: „Учење се заснива на слободи, да пустиш дете да те води“. Једна је од ауторки пројекта “Инклузивно образовање у Србији и Црној Гори – школа по мери детета”. Ауторка је радионица за васпитаче и децу штићенике за креативан рад и организацију слободног времена штићеника. Објавила је бројне текстове у штампи, стручним часописима, писала је текстове за школске представе и школске часописе. Ауторка је монографије школе „Душан Дугалић“. Добитница је признања „Најбољи едукатор Србије“ удружења „Живојин Мишић“ за 2016. годину, као и „Повеље“ Друштва дефектолога Србије. Као пријатељица Бољевца, инспирисала је наш радионичарски рад са ученицима основних и средњих школа, подржава наш Књижевни клуб и промовише пројекте посвећене националној култури, баштини.

Бекчић Гордана (Београд, 1972)

Дугогодишња консултанткиња за односе са јавношћу и комуникације, приватна предузетница и

активисткиња цивилног друштва. Досеже врхунце у креирању и споровођењу стратегија комуникације, подизања видљивости, медијске кампање. Предаје на Националној академији за јавну управу. Поседује докторат из области политичких наука и једна је од ретких жена у Србији која се студиозно бави српско-америчким односима. Дипломирала је на Филолошком факултету Универзитета у Београду на групи за српски језик и књижевност са општом књижевношћу. Ауторка је многих научних текстова, новинских и критичких прилога, чланака, рецензија, есеја. Радила је у издаваштву, међународним организацијама (Црвени крст - ИЦРЦ), корпоративном, јавном (Канцеларија Владе РС за сарадњу са цивилним друштвом) и приватном сектору. Власница је консалтинг компаније и директорка Канцеларије за културну дипломатију (НВО). У Бољевцу нам је представила своју студију “Од идеје до слободе” посвећену оснивању Сједињених Америчких Држава.

СВЕТ У МЕНИ

Гост рубрике: Савић М. Даница (Београд, 1986)

Основне и мастер студије Српског језика и књижевности завршила на Филолошко-уметничком факултету Универзитета у Крагујевцу. Тренутно похађа докторске академске студије на Филолошком факултету Универзитета у Београду – модул књижевност. Монографију “Авангардни експеримент Растка Петровића” објавила је 2017. године. Добитница је награде “Андра Гавриловић” за најбољу књижевну критику 2016. године, као и награда “Улазница 2017” и “Трагом Настасијевића” 2017. године за жанр есеја. Објавила је књиге песама “Eta Carinae” 2020. (лауреат “Сомборског књижевног фестивала”) и “Береникина коса” 2021. године. Поезију, књижевну критику и научне радове објављује у периодичним публикацијама. Уредница је у часопису “Свеске”.

Глишић Зоран (Госпић, 1960)

Уместо богате уметничке и професионалне правосудне биографије Зорана Глишића, наводимо само једну чињеницу:

Крајем 20. века – након више деценија успешног рада бољевачке позоришне дружине - редитељски печат позоришту (АП “Звезда”) дали су покојни бољевачки песник Момчило Милошевић, Нада Петровић, професор књижевности и Зоран Глишић, судија.

*Прву деценију 21. века обележиле су **представе Зорана Глишића** и то поновне поставке: "Госпође министарке", "Мрешћења шарана", "Зле жене" и "Кротке", као и поставка Јонескове "Ђелаве певачице".²*

Јанковић Небојша (Добро Полље, Општина Бољевац, 1969)

Радник је Културно-образовног центра у Бољевцу. Љубитељ лепе књижевности и стрип-уметности. Објављивао је своје раније радове у билтену Књижевног клуба “Соколово перо”.

Фишић Вујка (Клина, Метохија, 1954)

Радила је у Основној школи “9. српска бригада”, у Бољевцу, где живи од 1990. године. Мајка троје деце, супруга Богдана Фишића, професера енглеског језика. Тихе пензионерске дане проводи у читању и писању.

Прашталo Иванка (Јабланица, Општина Бољевац, 1953)

Живела је у Петровцу на мору, Гамзиградској бањи, Бољевцу. Почине да пише још у Петровцу и то песме посвећене својој мајци, родном селу, друговима и другарицама. Иванка Прашталo је аутор песме “Што нисам ланчић мали” коју изводи певач народних песама Шабан Шаулић. Љубав је неисцрпан извор њене инспирације и доминантна тема песама које пише данас.

2 Преузето са <https://www.kocboljevac.org.rs/index.php/58>

Амарис Гордана (Бор, 1971)

Дипломирала је на Педагошкој академији у Неготину. Живи у Бољевцу, ради као наставница разредне наставе у Основној школи "9. српска бригада" у Бољевцу. Имала је девет самосталних изложби слика, асамблажа и накита, и пет колективних изложби слика и фотографија. Активно се бави сликарством, писањем и креативно-стваралачким радом и све своје искуство преноси млађим нараштајима кроз педагошки рад.

Карабашевић Сениша (Бољевац, 1961)

У Бољевцу је завршио основну школу, потом у Бору Гимназију, математички смер. Једно време је радио у Институту за бакар, а затим у ЈП "Пошта Србије". Од 2005. године бави се искључиво земљорадњом. Песме пише од школских дана, интензивније од 2019. године. Аутор је две песничке збирке, „Флека на асфалту“ и „Полуотворен прозор“.

Карловска Гордана (Бохула, С. Р. Македонија, 1963)

Почиње да пише још док је била у гимназијским клупама. Аутор је великог броја песничких збирки. Учествовала је на многим песничким манифестацијама у Македонији са којих носи бројне награде, дипломе и захвалнице. Први роман под насловом "Кожув" објавила је 2018. године. У 2020. години објавила је своју четврту збирку поезије "Вечерња дуга".

Преметарев Андријана (Кавадарци, С. Р. Македонија, 1983)

Завршила је гимназију у родном граду и Учитељски факултет у Битоли. Од малена ужива да пише и ствара, па има и неколико награда за најбољу песму и есеј. Објавила је три књиге, две збирке поезије ("Дубоко из душе", 2021. и "Киша више није иста", 2022. године) а романом "Сарин дневник", представила нам се у 2023. години.

Петровић Нада (Бољевац, 1951)

У Бољевцу је завршила основну школу и гимназију. На Филолошком факултету Универзитета у Београду завршила је 1974. године студије на групи за југословенску и општу књижевност. Радила је као професор у Средњој школи "Никола Тесла" и као директор Основне школе "9. српска бригада" у Бољевцу. Прву збирку приповедака објавила је 2008. године, под називом "Људи из варошице". Уследиле су: приповетке из 2010. године, "Боје и мириси варошице", приповетке из 2012. године, "Нестварно стварна варошица", први роман, 2014. године, "Између два откуцаја срца", други роман, 2017. године, "Обретање", збирка приповедака, из 2019. године, "Чувари времена", трећи роман, 2020. године, "Мој брат" и "Недовршене приче", збирка приповедака из 2023. године. Њен књижевни опус инспирисан је људима и догађајима који су обележили професоркин живот у нашој вароши.

ИСКРИЦЕ

Гост рубрике: Срба Такић (Власотинце, 1962)

Директор Народне библиотеке "Десанка Максимовић" у Власотинцу. Председник Удружења *Лоза* и Удружења *Поштоваоци Свете Горе Атонске* у Власотинцу. Бави се и издаваштвом. Уредио је више од 200 наслова чији су аутори Власотинчани, или се везују за неку од власотиначких тема, у намери да се подстичу локални ствараоци и да се од заборава сачувају локалне вредности. Песничке награде: прва за сонет на Данима Војислава Илића Млађег у Жабарима (2014); прва за хаику-циклус на Хаику-фестивалу у Одацима (2016); прва на Конкурсу дечије поезије у Барајеву (2017); прва на конкурс "Рас-ковника" у Смедереву (2018); прва на конкурс "Сцена Црњански" у Београду (2018); прва на "Соколовом перу" у Сокобањи (2019); прва на Преображенском појању у Нишу (2019); прва на конкурс "Прва књига за ђака првака" у Трстенику (2020); прва за песму на дијалекту, на конкурс Винског бала у Власотинцу (2021); прва за песму на конкурс "Златна кацига" у Крушевцу (2022); прва на конкурс "У ритму дијалекта" у Лесковцу (2022). Као аутор потписује десетак књига – три збирке песама за децу и две за одрасле, као и неколико књига о Власотинцу. По образовању је дипломирани политиколог.

Радовановић Маја (Зајечар, 1988)

Живи у Бољевцу и ради у бољевачким основним школама као професор српског језика и књижевности. Обично ћете је видети у друштву својих ученика које подстиче да пишу, изражавају своја размишљања путем стихова, да трагају за изразом неизрецивог. Као песникиња, Маја Радовановић нам се представила у Библиотеци збирком “Далеко у себи”. Добитник је више песничких награда, међу којима се истиче награда Књижевног друштва “Запис” Горњи Милановац на конкурс најлепша песма на српском језику “Лирски кругови 22”. Удружења књижевника Србије. Књижевна заједница Крагујевац је објавила Мајине песме у едицији “Песме посебног надахнућа” у оквиру Пете међународне манифестације “Писмо Тирилово”. Недавно је освојила друго место на конкурс “Градови од стихова” Удружења “Писци и књижевност Хрватске”. Мајине песме су објављиване и у другим зборницима поетских радова. Један од таквих је и зборник “Синђелићеве чегарске ватре”. Као професор, истражује методе и моделе рада са ученицима који ће градиво српског језика и књижевности усвојити без муке и задршке.

Петра Јовић (Параћин, 2008)

Ученица осмог разреда у Бољевцу. Пише поезију коју је представљала на бројним скуповима. Учествује и на школским конкурсима где постиже завидне резултате. Запажени су и њени прозни текстови. Чланица је Књижевне дружине Бољевац, неформалне групе младих аутора коју води професорка Маја Радовановић.

Смиљковић Маша (Бољевац, 2008)

Ученица седмог разреда. Учесница школских литерарних конкурса и рецитаторских такмичења. Чланица је Књижевне дружине Бољевац.

Николић Миња (Параћин, 2009)

Ученица седмог разреда основне школе. Учесница школских литерарних конкурса и рецитаторских такмичења. Чланица је Књижевне дружине Бољевац.

Балашевић Димитрије (Бољевац, 2010)

Песме пише од првог разреда. Осим што пише на задате теме на редовним часовима, учествује и на школским конкурсима. Млада нада Кошаркашког клуба “Ртањ”.

Николић Хана (Бољевац, 2009)

Похађа седми разред у Бољевцу. Пише песме и приче, а посебно воли љубавну поезију. Обожава природу и ужива у дугим шетњама. Чланица је Књижевне дружине Бољевац.

Раденковић Адријан (Бољевац, 2008)

Ученик је осмог разреда основне школе у Бољевцу. Учесник је бројних републичких такмичења и успешно се бави пливањем. Члан је Књижевне дружине Бољевац.

Илић Нина (Зајечар, 2008)

Ученица је осмог разреда основне школе у Бољевцу. Писањем је почела да се бави у седмом разреду основне школе. До краја јуна ове године изаћи ће из штампе њена прва самостална песничка збирка у издању Издавачке куће “Хук” у склопу пројекта “Деца писци” који се реализује под покровитељством Министарства културе. Чланица је Књижевне дружине Бољевац.

Тасева Драгица (Кавадарци, С. Р. Македонија)

Ученица је Средње школе “Горче Петров”, Кавадарци. Љубав је главни мотив њене поезије. Најчешће пише о оним, несуђеним, тужним љубавима. Пенкало и хартија су јој омиљено друштво у тишини и највећи слушаоци њеног гласа и осећања. Редовно учествује на поетским фестивалима и такмичењима.